

РЕШЕНИЕ

№ 6729

гр. София, 25.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **6270** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод жалба на [фирма] срещу решение № ППН-01-376/2019 г., постановено на 05.05.2020 г., по повод жалба № ППН-01-376/2019. Решението на КЗЛД се обжалва в п.п. 2, 3 и 4. Изложени са оплаквания за незаконосъобразност на акта на комисията и допуснати съществени процесуални нарушения при пиستانовяването му и в хода на административното производство. Искането е за отмята на решението на КЗЛД и алтернативно за изменението му в частта по п. 4 – за намаляване размера на наложената имуществена санкция от 5000 лева. Към жалбата са приложени писмени доказателства. Претендира се присъждане на разноски по платената държавна такса.

Ответник по жалбата, КЗЛД в становище оспорва основателността ѝ. Противопоставя се на приемането на приложените доказателства. Поддържа искане за отхвърлянето ѝ. Заинтересовани страни – Д. И. и З. З. не вземат отношение.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Производството пред КЗЛД е започнало по жалба № ППН-01-376/11.04.19 г. на Д. И. срещу ЧСИ З., по повод получени съобщения по изпълнително дело, адресирани до нея, баща ѝ и ЮЛ, по което изброените са длъжници. В жалбата се твърди, че ЧСИ изпраща съобщения, не по установен процесуален ред, съобразно служебните му правомощия. Три съобщения по изпълнителното дело били оставени в квартален магазин, откъдето обичайно оспорващата извършва покупки и както тя твърди се

познава с магазинерите. Оплакването е, че на 08.04.2019 г. при посещение в търговския обект, магазинерката пред присъстващите ѝ дала съобщения, като я уведомила, че били оставени от мъж, който се представил за помощник на ЧСИ. В съобщенията са посочени лични данни на длъжниците физически лица, три имена и телефонни номера, даанни, по които може да се идентифицират лицата в сравнително висока степен. В жалбата до КЗЛД е направено искане „да се извърши проверка, кой, как, кога и защо е предоставил личните ѝ данни на служител на друго юридическо лице ...; Има ли право да ги обработва и в какъв аспект.“ Искането до КЗЛД е, ако се установят нарушения, лицето неправомерно обработило личните данни на з. страна И. да бъде санкционирано.

КЗЛД е приел жалбата за допустима. На 30.10.2019 г. е проведено заседание, на което комисията в необходим брой членове е взела решение за насрочване разглеждането на жалбата и конституиране на страни – жалбоподател – з. страна И. и ответник – з. страна ЧСИ З..В правомощията по извършване на проверки, от ЧСИ и КЧСИ са изискани справки и доказателства. По преписката са приложени такива, от което е установено за съда, че пред ЧСИ З. има(ло) изпълнително дело срещу з. страна И.; ЧСИ има абонаментно обслужване за обслужване с настоящия жалбоподател; на 08.04.2019 г. до длъжниците по изпълнителното дело са изпратени съобщения и други книжа, чрез куриерската фирма [фирма]. Съобщенията са връчени с оформени обратни разписки за доставяне. Становището на ЧСИ и КЧСИ във връзка с проверката от КЗЛД е, че ЧСИ не е обработвал лични данни на И. и други, така, че да станат достояние на трети лица.

Фактите по изпращане на съобщения до длъжниците от ЧСИ не се оспорват; не се оспорва и куриерската фирма – търговското дружество - жалбоподател, с която ЧСИ има абонаментен договор за обслужване, както и факта на връчване на пощенските пратки с посочени върху пликите имена на адресатите, на лице, което по правилата на жалбоподателя не може да получи пратките, както и нарушаване на политиката на жалбоподателя по връчване на кореспонденция на получателя/ите. Не се спори, че по договорка между жалбоподател и ЧСИ, първият организира и доставя писма и съобщения от кантората на СИ. Връчването е отразено в дневниците на жалбоподателя, като доставена пратка. Безспорно е, че з. страна Д. И. не е получавала лично, или за някой друг адресат съобщенията от ЧСИ, както и че обратните разписки са оформени с подписи на лице, различно от з. страна.

На проведено заседание на КЗЛД на 29.01.2020 г. се явила з. страна И. и подробно, без да дава светлина за съществуването на нарушението по обработване на личните ѝ данни е разказала пред комисията за проблемите, които ЧСИ З. създава на нея, фирмата ѝ и роднините ѝ.

На това заседание, КЗЛД в състав от трима членове е конституирал [фирма] като ответна страна. Не се сочи правно основание за това становище. На жалбоподател [фирма] е изпратено съобщение, като на 19.02.2020 г. в администрацията на комисията е заведено становище, с което жалбоподател изцяло оспорва жалбата на з. страна И.. От комисията са изискани вътрешноведомствени актове – правила за дейност на търговеца по общите условия; политика за поверителност; инструкция за съхранение и унищожаване на документи, както и доказателства за налични търговски отношения с ЧСИ З. и фактура за платена такса за обслужване. На 11.03.2020 г. е проведено последно заседание по жалбата от комисията при кворум председател и трима члена на административния орган. На 05.05.2020 г. е постановено решение №

ППН-01-376/2019 г., с което: 1. Жалбата срещу ЧСИ З. З. е приета за неоснователна и недоказана; 2. Жалбата, без да е налице персонална такава, на Д. И. срещу [фирма] е приета за основателна за нарушение на чл. 32, § 4, вр. чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД; 3. Направен е анализ на корективните мерки по чл. 58 от Регламента и е прието, че най-подходяща в конкретния случай е мярката по чл. 58, § 2, б. "г" от Регламента, а именно разпореждане да се съобразят операциите по обработване на лични данни с разпоредбите на Регламента и 4. На основание чл. 83, § 4, б. „а“, вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от ОРЗД е наложена имуществена санкция от 5000 лева при условията на чл. 83, § 2 от Регламента.

Решението е съобщено на [фирма] на 08.05.2020 г., като в срока за обжалване е подадена жалба до АССГ.

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е срещу акт, който може да бъде оспорен по съдебен ред и от надлежна страна - чл. 147, ал. 1 от АПК, вр. чл. 38, ал. 7 от ЗЗЛД. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл. 149, ал. 1 от АПК.

Съдът я намира частично основателна.

Възраженията, които прави жалбоподател не се споделят изцяло от съда. Процедурата се развива в сроковете по чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД. Съдът приема, че не са изминали две години от извършено нарушение по обработване личните данни на з. страна И.. Спорен е въпросът, дали след като не е подадена персонално жалба срещу жалбоподателя, следва да се ангажира отговорността му и според съда, с оглед правомощията на КЗЛД по чл. 12 от ЗЗЛД, следва да се отговори положително.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал. 1 от ЗЗЛД, субектът на данни при нарушаване на правата му по Регламент /ЕС/ 2016/679 и местния специален ЗЗЛД има право да сезира комисията в срок 6 месеца от узнаване на нарушението, но не по-късно от две години от извършването му. Комисията информира жалбоподателя за напредъка в разглеждането на жалбата или за резултата от нея в тримесечен срок от сезирането / / чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД/. След изменението на ал. 3 на чл. 38 от ЗЗЛД, обн. ДВ. бр. 17/26.02.2019 г. по законодателен път не е определен срок за произнасяне на КЗЛД с решение.

Жалбата, по повод на която е образувано производството пред КЗЛД е разгледана на проведени заседания на комисията, като на последното от 11.03.2020 е прието решение (проект) за обявяване на жалбата за основателна, за налагане на администратора - жалбоподател на административно наказание – „имуществена санкция“, в размер на 5000 лева и за издаване на официално предупреждение на администратора [фирма] на основание чл. 58, § 2, буква "г", за нарушение на чл. 32, § 4 вр. чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД (Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.) С решение № ППН-01-376/2019 г. КЗЛД е обявила жалба с рег. № ППН-01-376/11.04.2019 г., подадена от Д. И. срещу [фирма], за основателна за нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4, вр. чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД - Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г., както и на основание чл. 58, § 2, буква „г“, е разпоредено на администратора на лични данни [фирма] предприемане на мерки по привеждане на операциите по обработване на лични данни, извършвани в контекста на осъществяваната от дружеството дейност, чрез неговите служители – пощенски услуги и по конкретно , доставката на препоръчани пратки с известие за предоставяне, като преустанови връчването на такива пратки, съдържащи лични данни на лица, различни от изброените в съответния специален закон, като такива, имащи право да ги получават;

във вр. с това, като корективна мярка и при условията на чл. 83, § 2 от Регламента е наложила на жалбоподателя административно наказание – „имуществена санкция“, на основание чл. 83, § 4, б. „а“ вр. чл. 58, § 2, б. „и“ в размер на 5000 лева, за нарушение на разпоредбата на чл. 32, § 4 от Регламент /ЕС/ 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 г.

Редът за провеждане на производството по разглеждане на жалби на физически лица е детайлизиран в Правилника за дейността на Комисията за защита на личните данни и нейната администрация /Правилника, обн. ДВ. бр. 60/30.07.2019 г. /. Съгласно чл. 38, ал. 1 и ал. 2, Комисията се произнася с решение по редовността или допустимостта на жалба, както и в случаите по чл. 38, ал. 4 от ЗЗЛД в закрито заседание. За изясняване на фактите и обстоятелствата по постъпила жалба, КЗЛД може да възложи извършването на проверка, събирането на доказателства или искане на становища от трети лица при условията на АПК. Съгласно регламентацията в чл. 40 от Правилника, Комисията разглежда жалбата по същество в открито заседание, за което уведомява страните и заинтересованите лица. След постановяване на решението си по същество, препис от него се изпраща на страните в производството. Уредено е още, че за събирането на доказателствата, назначаването на експерти, призоваването и други процесуални действия пред КЗЛД се прилагат правилата на АПК.

Както ЗЗЛД, така и Правилникът задължават комисията да извърши всички необходими процесуални действия по проверка редовността, допустимостта и основателността на искането на сезиращото лице. Съдът не намира допуснати нарушения от страна на административния орган. Преписката е попълнена с достатъчно доказателства, относими и не дотам относими за развито се изпълнително производство срещу з. страна И.. Именно в процедурата по събиране на доказателства е установено, че жалбоподателят, като предоставящ куриерски услуги е поел срочен ангажимент да доставя книжа и съобщения на ЧСИ З. до страни по изпълнителни дела. Не е спорно, че съобщения по изпълнително дело са изпратени чрез жалбоподателя, за което именно ЧСИ предоставя доказателства за кореспонденцията на административния орган (приложени известия за доставяне с идентифициращи бар кодове). От това е установено, че лични данни на з. страна И. – три имена, адрес и телефонни номера са обработени неправомерно, като са предоставени на трети лица, без съгласие на засегнатите. Защо магазинерката е предала съобщения по изпълнителното дело без плик, както и отбелязването в известието за доставяне на име, без да се идентифицира с личен подпис с получателя, не е предмет на това производство. Съдът не отрича становището на жалбоподателя, че в случая са налице престъпни посегателства, наказуеми по НК – нарушена неприкосновеност на кореспонденция и документно престъпление. В случая, КЗЛД не представя данни за сигнализиране на местни правоохранителни органи за образуване на наказателно производство по отношение на установими лица, противно на функционалната ѝ обвързаност с правомощията, които има по закон. Правилно, в резултат извършена проверка и по събиране на доказателства е установено, че жалбоподателят, в качество на администратор на лични данни не проявява формалния контрол по отношение на наети за извършване на дейност по връчване лица.

Оспореното в настоящото производство решение № ППН-01-376/2019 от 05.05.2020 г.е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД в съответствие с предоставените ѝ правомощия по чл. 38, ал. 1 и ал. 3 от ЗЗЛД /в приложимата редакция – изм. ДВ, бр. 17/26.02.2019 г. / и чл. 40, ал. 2 от Правилника за дейността на

комисията за защита на личните данни и на нейната администрация /Правилника/. При постановяване на административния акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Решението е постановено след като е дадена възможност на страните да изразят становище и представят писмени доказателства – чл. 36 от АПК във връзка с чл. 38, ал. 2 от Правилника, както и след разглеждане на жалбата по същество в открито заседание съгласно чл. 40, ал. 1 от Правилника и е прието единодушно от членовете на административния орган /чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД/. Правилно също така административният орган е конституирал страните в развилото се пред него производство. Административният акт е постановен и в предписаната от закона форма – решение, в което са посочени мотивите – фактически и правни основания.

Администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка. Не се отрича, че куриер на жалбоподателя е доставил кореспонденцията на ЧСИ З. и з. страна И. и др. Жалбоподателят не представя доказателства, установяващи надлежно връчване или не на пощенски пратки на адресатите им. Съдът кредитира доказателствата, че кореспонденцията е била адресирана от подателя – ЧСИ до длъжници по изпълнително дело и поставена в пощенски пликове. Дали адресатите на пощенските пратки са търсени не е установено. При ненамирането им на адрес, няма данни да е поставен стикер за посещението на куриер на [фирма], каквито са изискванията по инструкция 06, приложена по делото. Нарушение има и затова, че куриер, задължен да предаде пратките на адресатите, не само не е поставил стикер за посещение, не е върнал пратките в офис на жалбоподателя; не е отчетен стикер за неосъществена доставка, с оглед отчетността на услугите; пратките са предадени на лице, което не може да получава такава кореспонденция; обработката на доставката е със съставянето на неистински документ. Като резултат – доставка на пратките не е извършена по правилата на специални нормативни изисквания, ЗПУ и вътрешноведомствени актове на жалбоподателя, а за съда – доставка изобщо не е извършена по правилата на ЗПУ и тези на жалбоподателя. В нарушение на правни норми съобщенията на ЧСИ попадат у лице, до което данните на адресатите на кореспонденцията не може да станат достояние. В резултат на това е извършено обработване на личните данни на адресатите на пратките с разкриването им на трети лица. Администраторът на лични данни е длъжен да предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомоерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени. От изложеното, като физически действия по предаването на кореспонденция в нарушение на нормативни разпоредби и правила за работа в [фирма], съдът прие, че жалбоподателят не е изпълнил задължението си да предприеме съответни мерки за спазване правилата за обработка на данните от негови служители. Приложените към жалбата доказателства не се ценят, като относими към оспорваното решение на КЗЛД, това че тези правила са въведени формално и не се

спазват е установеното пред КЗЛД и в настоящото производство. Жалбоподателят и с тези документи (които не съставляват правила за обработка на лични данни) не доказва, че е предприел съответните мерки спрямо служителите си, които гарантират спазването на принципите на обработка на личните данни. От страна на жалбоподателя няма активност за това, да е предприел мерки по отстраняване/предотвратяване на подобна лоша практика. Остава неустановено, взети ли са мерки по търсенето на дисциплинарна отговорност на т.нар. куриер, ако такъв е бил в трудово правоотношение.

Според разпоредбата на чл. 32, § 4 от ОРЗД, администраторът на лични данни предприема стъпки всяко физическо лице, действащо под неговото ръководство, което има достъп до лични данни, да обработва същите само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка.

ОРЗД определя като нарушение на сигурността на данните, това което води до случайно или неправомерно унищожаване, загуба, промяна, неразрешено разкриване или достъп до лични данни, които се предават, съхраняват или обработват по друг начин - чл. 4, § 12.

В случая, разкриването на данни за жалбоподателката на трето лице, попада в хипотезата на осигуряване на достъп до данни, съдържащи се в обсъжданите документи, на лице, което не е оправомощено и няма право да ги получава. С оглед задължението на администратора на лични данни да предприеме съответни мерки за спазване на правилата за обработка на данните от неговите служители (запознаване с правилата, обучение, контрол и т.н.) и отчитайки фактите в настоящото производство и по - конкретно, че администратора не доказва каквито и да било действия, предприети от негова страна за изпълнение на това задължение (съобразно принципа на отчетността по чл. 5, § 2 от ОРЗД), съдът приема, че КЗЛД правилно и законосъобразно е приела, че дружеството е извършило нарушение на чл. 32, § 4 вр. чл. чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД при обработката на данните з. страна И., а именно поради непредприети от негова страна мерки/стъпки спрямо неговите служители във връзка с обработката на данните на получатели на пощенски пратки, тези данни безконтролно стават достояние на трети лица. С доставката на пратка на трето лице, различно от з. страна, жалбоподателят, чрез нает от него работник е разкрил както личните данни, съдържащи се в известието за доставяне, така и в самата пратка, независимо от това дали тази пратка с била в запечатан или незапечатан плик, осигурявайки достъп до тези данни.

Изцяло се споделя становището на КЗЛД, че най-подходяща и целесъобразна е мярката по чл. 58, § 2, б. г" от Регламент (ЕС) 2016/679. Съгласно текста всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия: да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок. По същество наложената мярка, с характеристика на принудителна административна мярка, има за цел преустановяване на извършваното нарушение, като по този начин се постига дължимото поведение по отношение на защитата на личните данни. По мнение на настоящият състав, тази е и мярката, която отговаря на принципа за съразмерност (чл. 6 от АПК), която в най пълна степен отговаря на обществения интерес (защита на личните данни на трети лица) и частния такъв (защита от неправомерно обработване

лични данни на жалбоподател).

От това следва извод, че жалбата на [фирма], в частта по п. 3 и 2 от обжалваното решение е неоснователна.

По отношение на наложеното на жалбоподателя административно наказание следва да се има предвид, че КЗЛД разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл. 58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл. 58, § 2 от регламента, без това по б. „и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б. „и“ на чл. 58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б. "а" – "з" и "й" или вместо тях, т. е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б. „а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б. „а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б. „и“. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че правилно КЗЛД е приела, че в случая е приложима корективната мярка по чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент /ЕС/ 2016/679. По отношение на размера на административното наказание следва да се има предвид, че от една страна размерът е индивидуализиран от административния орган съобразно степента на засягане на обществените отношения по защита на личните данни, както и е определен и мотивиран с обстоятелството, че за физическото лице, з. страна И. са произтекли неблагоприятни последици, доколкото са предоставени данни, които го идентифицират и дават възможност за пряко идентифициране на лицето. При определяне на санкцията административният орган не е обсъдил елементите на чл. 83, § 2 от Регламент /ЕС/ 2016/679. В тази разпоредба са класирани критерии, по които следва да се определи вида и размера на санкцията. В продължение на последното, административен орган не е съобразил „Насоки относно прилагането и определянето на административни наказания „глоба“ и „имуществена санкция“ за целите на Регламент (ЕС 2016/679). В обстоятелствената част на оспорваното решение се споменава за санкциониране на дружеството с актове на комисията през 2013 - 2015 г. Санкциите са за сходни нарушения при действието на ЗЗЛД, при размер на санкции, значително по поносими и изпълними в сравнение с определените в чл. 83 от Регламент /ЕС/ 2016/679. От тези нарушения, за които е понесена съответна санкция са изминали повече от 5 години. В чл. 83 от Регламент /ЕС/ 2016/679 нормотворецът определя размер на санкцията без минимален размер. За този състав на съда, не е ясно при какъв критерий е определен размер на имуществената санкция по п. 4 от оспорваното решение. Съдът не изключва възможността, при противоречивите данни дадени от з. страна, че съобщенията са връчени без плик от магазинерката, обработването им по описания начин да не е по вина на работник от дружеството. Следва да се цени естеството, тежестта и

продължителността на нарушението, умишления характер на нарушението, действията за смекчаване на последици от претърпени вреди, степента на отговорност или евентуални предишни нарушения от подобен характер, начина, по който нарушението е станало известно на надзорния орган, преценка на отегчаващи или смекчаващи фактори. При установено нарушение по чл. 32, § 4 от ОРЗД, съдът намира, че размерът на санкцията е завишен. Не е установено, а такъв спор не е съществувал в административното производство, разнасящия пощенските пратки в какви отношения е с жалбоподателя, трудови, нает за определена работа или лице изпълняващо поръчки; жалбоподателката в административното производство не е насочила жалбата си към жалбоподателя, а към другата заинтересована страна; производството срещу жалбоподателя е образувано служебно, на формално основание. Не е установено пощенските пратки да са предадени на адресатите в нарушена цялост, за да се предполага недобросъвестно поведение на служител на жалбоподателя, за да се определи този размер на санкцията. След като административният орган не мотивира определения размер на наложената имуществена санкция, съдът намира решението в тази част за незаконосъобразно. При установено неспазване на изискванията по чл. 32, § 4 от ОРЗД, разпоредени корективни мерки, съдът прие, че следва да измени решението на КЗЛД в частта, по т. 4, като намали размера на наложената санкция до 1500 лева. Този размер на имуществената санкция е съответен на нарушението, като превантивна мярка, спрямо определеното в п. 2 нарушение по чл. 32, § 4, вр. чл. 5, § 1, б. „е“ от ОРЗД. Целта на закона може да бъде постигната чрез налагане на по-леко наказание, като съобразява и това, че в санкционната разпоредба не е предвиден минимален размер на административното наказание.

Предвид изложеното, следва да се измени решение № ППН-01-376/2019 от 05.05.2020 на КЗЛД, в частта по п. 4 като се намали размер на наложената „имуществена санкция“ от 5000 на 1500 лева. В останалата част, жалбата е неоснователна и се дължи отхвърлянето ѝ. При този изход на спора и предвид заявените от ответника по жалбата претенции за присъждане на разноски, на основание чл. 143 АПК, в полза на ответника по жалбата следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева. На жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски за държавна такса в размер на 20 лв., пропорционално на уважената част от жалбата.

Съдът

РЕШИ

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК] решение № ППН-01.376/2019 от 05.05.2020 на КЗЛД, в частта по п. 4, с която на основание чл. 83, § 4, б. „а“, вр. чл. 58, § 2, б. „и“ от ОРЗД като намалява наложената „имуществена санкция“ в размер на 5000 лева на 1500 (хиляда и петстотин) лева.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК] в останалата част.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисия за защита на личните данни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на сто лева.

ОСЪЖДА Комисия за защита на личните данни да заплати на МиБМ експрес“ О., ЕИК[ЕИК] разноски, за платена държавна такса в размер на двадесет лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението.

Съдия

